

ת"פ 32658/12/20 - מדינת ישראל נגד מאיר ברוכי

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 32658-12-20 מדינת ישראל נ' ברוכי(עציר)

בפני	כבוד השופטת רות שפילברג כהן
בעניין:	המאשימה
	נגד
הנאשמים	מאיר ברוכי (עציר)

גזר דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הורשע, לאחר הליך הוכחות, בעבירה של **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ובנוסף, על פי הודאתו עוד טרם הליך ההוכחות, גם בעבירת **זילות בית המשפט**, לפי סעיף 255 לחוק העונשין.

2. בהתאם לכתב האישום המתוקן מיום 8.12.21, אשר הנאשם הודה בעובדותיו, הוסכם כי הנאשם נכנס לפתע, בשני מקרים נפרדים, בהפרש של תשעה ימים זה מזה, בחודש דצמבר 2020, לאולמה של כב' השופטת נסרין עדוי-ח'דר, שופטת בבית-משפט השלום בחיפה, בעת שבאולמה של השופטת התנהלו דיונים.

בכל אחד מהמקרים, על רקע אי שביעות רצונו של הנאשם מהחלטת כב' השופטת בעבר, הוא התקרב אל דוכן השיפוט, והחל לצעוק, לקלל, לאיים, להניף ידיו ולהצביע אל עבר השופטת.

כתב האישום הביא את תוכן הדברים שהנאשם השמיע בצעקות לעבר השופטת, ומדובר בשני המקרים בנוסחים דומים, הכוללים את הביטויים הבאים:

"הרסת לי את החיים, מושחתת, בכדי לשרת את האינטרס של ערן נווה המושחת",

"את פושעת מושחתת עבריינית, חלאת אדם בחסות החוק... את פח זבל מהלך על שניים ואת המיץ של המיץ של הזבל."

וכן:

"את המיץ של המיץ של הזבל, ואם יש לך ביצים תתבעי אותי על ביזיון בית משפט."

כתב האישום ציין כי ערן נווה, שאת שמו הנאשם הזכיר, הנו כב' השופט ערן נווה, שכיהן באותה תקופה בבית משפט השלום בקרית.

כמו כן, במקרה הראשון, מיום 2.12.20, אמר הנאשם, בנוסף וברצף, גם את הביטוי הבא:

"כל עוד נשמתי באפי ארדוף אחרייך, מבלי לנקוט באלימות פיזית ששירתת את האינטרס של משפחת הפשע של ערן נווה... אם יש לך בעיה עם זה תתבעי אותי."

ואילו במקרה השני, מיום 10.12.20, השמיע הנאשם את הנוסח, הדומה לקודם, הבא:

"נסרין עדוי אני ארדוף אותך עד המוות תרתי משמע, כשהמלחמה שלי תכלול הכול למעט אלימות פיזית."

כתב האישום פירט עוד, כי יום לפני האירוע הראשון, הנאשם הגיע לבית משפט השלום בחיפה, ומעין במסך הדיונים למד כי באותו יום אין דיונים בפני כב' השופט עדוי-חד'ר, אלא רק למחרת.

באירוע הראשון, פנה לנאשם אחד מעורכי הדין שנכח באולם וניסה להרגיעו, אך הנאשם אמר לו "תשב בשקט".

עוד צוין, כי בשני המקרים הזעיקה קלדנית בית-המשפט שנכחה באולם את מאבטחי משמר בתי המשפט, אשר הוציאו את הנאשם מהאולם, כשבכל פעם הוא המשיך לצעוק ולקלל גם תוך הוצאתו.

3. ביום 8.12.21 הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו כתב האישום תוקן למתכונתו שלעיל, הנאשם הודה בעבירת זילות בית המשפט, אך כפר בעבירת האיומים שיוחסה לו, וטען שבמעשיו לא איים על השופטת. כאמור, בסופו של דבר, לאחר שמיעת הראיות, הורשע הנאשם, בהכרעת דין מפורטת מיום 12.4.22, גם בעבירת האיומים.

טיעונים לעונש

4. ביום 15.6.22 טענו הצדדים לעונש. ב"כ המאשימה הגישה טיעוניה בכתב, ואילו ב"כ הנאשם טען בעל-פה בפניו.

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם הענישה ההולם, בנסיבות שכאן, נע בין מספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות, ועד שנת מאסר ועונשים נלווים, וביקשה להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל ברף הנמוך של המתחם לו טענה שיכול וירוצה בעבודות שירות, בצירוף מאסר על-תנאי ארוך ומרתיע, והתחייבות להימנע מעבירה בעתיד.

נטען כי הנאשם פגע פגיעה ממשית בערכים חברתיים ובזכויות יסוד בסיסיות, ביניהן הזכות לביטחון ולשלומו של האדם, הזכות לכבוד, והזכות לשמירה על ערך החיים ושלמות הגוף. בנוסף, נטען כי נפגעו גם ערכים של הגנה על הסדר הציבורי, שלטון החוק והעוסקים במלאכת אכיפתו ובאמונים על פעילות תקינה של מערכת השפיטה. נטען, כי לשופט היושב בדיון, זכות חוקתית המאפשרת לו להפעיל שיקול דעת באופן אובייקטיבי וזאת ללא חשש או הפרעה מפני הנוכחים באולמו.

לעניין נסיבות ביצוע העבירה, טענה ב"כ המאשימה, כי הנאשם הוא המבצע היחיד וכי הוא היה מודע למעשיו. נטען כי האיומים נשוא כתב האישום אשר היו ממוקדים כלפי השופט, הושמעו בבטות באולמה, בעת שהתנהלו בו דיונים אחרים, בשני מועדים שונים בהפרש של מספר ימים, והיה בכוחם כדי להרתיע ולהפחיד.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, המאשימה התייחסה לכך שהנאשם בן 66, נעדר עבר פלילי, ואולם גם לכך שניהל את ההליך עד תום ולא חסך זמן שיפוטי. הובהר כי אין להחמיר עם הנאשם בשל ניהול ההליך, ואולם הוא אינו זכאי להקלה הניתנת לנאשמים החוסכים בזמן השיפוט.

בשל מצבו הכלכלי של הנאשם, נמנעה המאשימה לעתור לקנס כספי.

צוין כי לגבי הנאשם לא הוגש תסקיר.

לאור כל האמור, ביקשה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל ברף הנמוך של המתחם, מאסר על-תנאי והתחייבות, כמפורט לעיל.

ב"כ הנאשם טען כי הענישה ההולמת במקרה שלפנינו היא ענישה צופה פני עתיד, זאת בהסתמך על פסיקת בית המשפט העליון במקרים ובנסיבות דומות, ובנסיבותיו המיוחדות של המקרה.

ב"כ הנאשם טען, בניגוד לטענת המאשימה, כי הנאשם לא בזז את זמנו של בית המשפט בניהול הליך סרק. הנאשם אמנם ניהל הוכחות, אך זאת רק ביחס למחלוקת משפטית מוגדרת, וההגנה ניסתה לחסוך מזמנו של בית המשפט כשלא הובאו עדים מיותרים.

ב"כ הנאשם ביקש מבית המשפט להתחשב בכך שהנאשם היה עצור מיום 10.12.2020 ועד 17.12.2020, ובנוסף שהה בתנאים מגבילים במעצר בית במשך כל שעות היום למשך שנה שלמה, תקופה בה נשללה ממנו היכולת לדאוג לצרכיו ולצרכי הוריו המבוגרים.

הסניגור ציין כי הנאשם תורם לחברה, לקהילה ולאוכלוסיות נזקקות, וכי במהלך חייו התנדב בעמותות ובארגונים רבים. עוד ציין את מצוקתו של הנאשם בעקבות ההליך המשפטי, שלדבריו הוביל לניתוק כמעט מוחלט של הקשר המשפחתי שלו עם בנו ונכדו.

הודגש כי לנאשם אין עבר פלילי.

7. דברי הנאשם

הנאשם הבהיר שוב, כפי שעשה בעבר במספר הזדמנויות, כי הוא מודה בעבירת זילות בית המשפט אך לא בעבירת האיומים. לטענתו, מעולם לא איים על איש. הוא הסביר שוב באריכות כי קופח על ידי מערכת המשפט במשך שנים, והבהיר כי מטרתו הייתה ועודנה להשמיע את סיפורו לאזרחי המדינה. הנאשם הביע כוונותיו לפנות לנציב תלונות הציבור על שופטים, ולוועדת האתיקה של לשכת עורכי הדין, כפי שעשה בעבר. הנאשם לא הסכים לבוא בפני הממונה על עבודות השרות, והביע התנגדות לשאת מאסר בעבודות שרות, והצהיר כי מעדיף להישלח למאסר בין כותלי הכלא, ובכך סיפורו יגיע לתקשורת. הנאשם דיווח כי תרם לחברה והתנדב בארגונים שונים.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

8. עונש בהליך פלילי, נקבע על פי עיקרון מוביל של הלימה. על העונש להלום את נסיבות ביצוען של העבירות, ואת נסיבותיו האישיות של המבצע.

הנאשם הורשע בעבירת זילות בית משפט, ועבירת איומים, אותן ביצע בשני מקרים באולם בית משפט, כלפי שופטת מכהנת, על רקע אי שביעות רצונו מהחלטות שיפוטיות של השופטת בהליכים שניהל בפניה בעבר.

עבירת האיומים, פוגעת באופן כללי בערכים מוגנים של כבוד האדם, ביטחונו האישי וזכותו לחיים שלווים.

איומים על שופט, וכן זילות בית המשפט, פוגעים בנוסף גם בערכים חברתיים שעניינם עצמאות הרשות השופטת ומעמדה, אשר הוגדרו בחוק ספציפי, חוק יסוד, בשל חשיבותן. איומים כלפי שופטים עלולים לפגוע בחופש הפעולה של שופטים, ביכולתם למלא את חובתם המקצועית, לפעול ולהכריע בסכסוכים ללא חשש וללא מורא, ובכך אף לגרום לפגיעה באמון הציבור במערכת בתי המשפט.

במשטר דמוקרטי, מהווה הרשות השופטת רשות נפרדת. עצמאותה של הרשות השופטת, ויכולתה להפעיל את סמכויותיה, חיוניים לשמירה על החוק, למיצוי זכויות של תושבי המדינה, למניעת התעמרות כלפי יחידים בחברה, ולהגנה על הציבור ועל אזרחיו מפני עבירות ועוולות. לשם חיזוקה של המערכת השופטת, קבועים ברוב מדינות העולם, שישראל בתוכן, כללים ברורים מתוקף חוק, לגבי התנהגות מכבדת, מאופקת, לפעמים טקסית בטיבה, בהליכים משפטיים, בבתי משפט וכלפי שופטים. כללים אלה נועדו להגן על שופטים בביצוע תפקידם ולאפשר את חופש פעולתם, ויותר מזה, מטרתם לבסס ולחזק את בתי המשפט כמערכת מרכזית וחיונית בתחומי חיים רבים.

נסיבות ביצוע העבירה

9. הנאשם הגיע לבית המשפט לבדו, בשני המקרים שבגינם הורשע (אם כי מוסכם שלשני המקרים קדם גם אירוע דומה קודם, אשר לא יוחס לנאשם בכתב האישום). בכל פעם, בהפרש של מספר ימים בין המקרים, נכנס לאולם בעיצומו של יום דיונים, התפרץ, גידף את השופטת, צעק ונופף בידיו לעברה ממרחק קצר, השתמש במילים בוטות ומשפילות, ואף איים לרדוף את שופטת בעתיד.

הנאשם סייג בכל אחת משתי הפעמים כי את כוונתו לרדוף את שופטת יממש בכל אמצעי מלבד אלימות פיזית.

הרקע להתנהגותו של הנאשם, והנסיבות המורכבות שהניעו אותו לנהוג כפי שנהג נסקרו בהרחבה בהכרעת הדין. מדובר בהליכים משפטיים מלפני שנים, שהחלו בתביעה נזיקית של הנאשם כלפי מעסיק, והתגלגלו לתביעה רשלנות של הנאשם כלפי עורכי דין. השופטת המתלוננת, ובהמשך גם שתי ערכאות ערעור, דחו את תביעת הנאשם לגבי ייצוג משפטי רשלני, ואולם הוא ממאן עד ימים אלה להשלים עם ההחלטות השיפוטיות החלוטות, ומבקש לזעוק זעקתו על עוול שלטענתו נגרם לו. במקרה זה, כך נקבע בהכרעת הדין, ביקש הנאשם לא רק להשמיע מחאה, אלא גם להפחיד ולהקניט את השופטת, אשר כלפיה, וכלפי אחרים, יש לנאשם טענות קשות לגבי חוסר ענייניות, שחיתות, ואף קונספירציה נגדו.

10. מעשי הנאשם טופלו ביעילות על ידי משמר בתי המשפט, ולא גרמו לנזק ממשי. יחד עם זאת, בעת האירוע, חשו הנוכחים, כב' השופטת, אנשי הצוות שבאולם והנוכחים האחרים, תחושות של פחד, שמא ימומשו האיומים, ויתדרדרו לאלימות פיזית (ראה ההתייחסות בפסקה 24 להכרעת הדין). מלבד הפחד האישי, אין לבטל את החומרה שבעלבון ובזילות, אשר נגרמו מההתנהגות הבוטה לשופטת מכהנת, ולמערכת בתי המשפט.

11. נסיבה משמעותית לחומרה יש לראות במידת התכנון של המעשים, ובהחלטה המודעת של הנאשם לבצעם. הנאשם הגיע לבית המשפט בחיפה, מביתו שבנהריה, שלוש פעמים לפחות, במטרה ברורה להשתלח בשופטת ולבזותה בפניה ובפני אחרים. הנאשם בדק מבעוד מועד בכוונה תחילה, כי כב' השופטת אכן מקיימת בפניה דיונים, כדי לבצע את תכניתו, ובכך הוכיח מידת נחישות שלילית, תכנון, וכוונה להזיק. תוכן ההתבטאות מהווה נסיבה נוספת לחומרה. בחירה במילים "מושחתת" "פח זבל" "מיץ של זבל" ואחרות, והשמעתן כלפי שופטת בישראל, הנה התנהגות חמורה, מבזה ופוגענית.

12. לצד הנסיבות החמורות, יש להכיר גם באלה המקילות. קיים הבדל מהותי בין מקרים חמורים של איום והשפלה כלפי שופט, שיש מאחוריהם כוונה ממשית לפגוע או שקיים בהם פוטנציאל של השפעה על הליך מתנהל, לבין התנהגות שאיננה אלא מילולית ופרובוקטיבית. המקרה שכאן שייך לקבוצה השנייה. אין צורך לומר, כי אי שביעות רצון מהחלטה שיפוטית אין בה כשלעצמה, בשום אופן, להוות הצדקה לזילות בית משפט או לאיומים על שופט. ואולם במקרה זה, דומה כי מדובר באזרח, נורמטיבי עד כה, המתמודד עם קשיים אישיים חריגים, אשר בעטיים יתכן ולקה בקושי לווסת את תגובותיו ולאזן את השפעותיהם של ההליכים המשפטיים בהם הפסיד, על חייו ועל התנהלותו. תיקון 113 לחוק העונשין

קובע כי בשלב קביעת מתחם העונש יש להתחשב, בין היתר, בסיבות שהביאו נאשם לבצע עבירה (סעיף 40(ט)(א)(5) לחוק העונשין), ובמקרה זה, קווי אישיותו של הנאשם, אשר נחשפו בהליך, מפחיתים במידת מה מחומרתן של העבירות שביצע. כפי שצינתי בהכרעת הדין (פסקה 34), כב' השופטת, בהודעה שנגבתה ממנה, התייחסה לאפשרות שמא מדובר במי שמצבו הנפשי אינו שפיר. עוד צויין בהכרעת הדין כי הנאשם הותיר רושם של מי שאינו מאופיין בקווים עברייניים, וכי מצוקתו, שעמדה ברקע למעשיו, בלטה לעין כבר לאחר באירועים, כשתועד במצלמות, מיד אחרי שעוכב, בוכה ומלין על מר גורלו. צינתי בהכרעת הדין כי התרשמתי מאדם המתקשה לאסוף את שברי חייו, מאז כישלון תביעתו הנזיקית, ואשר אין מפניו סיכון לפגיעה פיזית. צינתי כי נתונים אלה של הנאשם יילקחו בחשבון בשלב הענישה, וכעת הגיע השלב לתת לנתונים אלה משקל.

13. ניתן לומר לסיכום, כי אמנם מדובר בהתנהגות בוטה מאימת ותוקפנית, אשר בוצעה בתכנון בשני מקרים, ואולם מאידך, בוצעה על רקע משבר אישי חריף של אדם בן 66, בהתנהגות אקסצנטרית של מחאה, ללא כוונה לפגוע פיזית בשופטת, ואף ללא פוטנציאל ממשי לנזק.

עוד יש לציין כי העבירות נעברו שנים לאחר שההליך שבפני השופטת הסתיים, ולפיכך ללא כוונה להשפיע על החלטות עתידיות של כב' השופטת, או להטות בפועל משפט. יש כאמור, להבדיל בין מקרה זה, שבו הורשע נאשם יחיד, עם נתונים חריגים, למקרים חמורים יותר, שענינם איומים וזילות בית משפט מטעם גורמים בעלי השפעה וכוח, או במקרים חמורים עוד יותר - גורמים עברייניים.

לסיכום, סבורני כי חרף התוכן הבוטה שבאמירות הנאשם, ולמרות שמדובר בשני מקרים נפרדים - מדובר בפגיעה נמוכה - בינונית בערכים המוגנים.

מדיניות הענישה הנוהגת

14. במקרים דומים, הטילו בתי המשפט עונשים מגוונים, הנעים בין ענישה הצופה פני עתיד, ובין עונשי מאסר לריצוי בפועל לתקופות שונות, בהתאם לנסיבות ביצוע העבירות ובנסיבות העושה.

15. **ב"כ המאשימה הפנתה לפסקי-הדין הבאים:**

א. ת"פ (רמלה) 21654-10-13 **מדינת ישראל נ' אסעד חמדאן** (27.12.16) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירת איומים לאחר שאיים על לוחמי יחידת "נחשון" בפגיעה שלא כדין בגופה ובחירותה של שופטת באומרו: "למה מי היא? אני אשב עליה שלוש שנים בפנים". על הנאשם **נגזרו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, 6 חודשי מאסר על**

תנאי וקנס בסך 3,000 ₪.

ב. ת"פ (ירושלים) 15210-11-14 **מדינת ישראל נ' אבישי מזרחי** (16.2.15) - הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו, בשלוש עבירות של איומים וכן בעבירה אחת של התנהגות פסולה במקום ציבורי, כאשר באחד מהמקרים איים על שופטת בעת דיון מעצר בכך שאמר לה: "את הבאה בתור אחרי המשטרה". על הנאשם נגזרו על מכלול האירועים **תשעה חודשי מאסר בפועל וחודשיים מאסר על תנאי**.

ג. ת"פ (פתח תקוה) 45960-09-16 **מדינת ישראל נ' שלמה ינאי** (23.4.18) - הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירת איומים, זאת במסגרת דיונים שניהל עם בת זוגו בבית הדין הרבני ובבית משפט לענייני משפחה בראשון לציון. בין היתר כללו איומיו את הדברים: "אני אשרוף את השופט נחשון פישר, אני אביא בנזין ואשרוף אותו אם אני אבוא לדיון מחר", "אני אקח בנזין ואשרוף את בית המשפט ואת השופט הבן זונה הזה", "תמותו כולכם". נקבע כי מתחם העונש ההולם הוא ממספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד שנת מאסר בפועל. על הנאשם **נגזרו שישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס**.

ד. ת"פ (ק' שמונה) 30547-07-16 **תביעות צפת נ' טל סלע** (27.9.17) - הנאשם הודה והורשע בכתב אישום שייחס לו עבירת איומים, בכך שאיים לפגוע בשופטת בית השלום בירושלים, אשר דנה בהליכים שהנאשם היה צד להם. הנאשם שלח מכתב תלונה על התנהלותה לנציב תלונות הציבור על השופטים, בו כתב בין היתר: "השופטת משוחדת... מן הראוי לירות בה ובמקורביה, או לשלוח אותם להשמדה יצירתי יותר...". נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בנסיבות המקרה, ובהתאם להמלצות שירות המבחן, נגזרו על הנאשם **ארבעה חודשי מאסר על תנאי ושל"צ בהיקף של 120 שעות, וענישה נלווית**.

ה. ת"פ (רמלה) 12823-09-18 **מדינת ישראל נ' איציק וזאנה** (17.2.19) - הנאשם הורשע בעקבות הודאתו בכתב-אישום המייחס לו עבירה של איומים, לאחר שקרא לעבר שופטת בבית משפט השלום בירושלים במהלך דיון המעצר שלו: "אני מסוכן? יא בת זונה יא בת שרמוטה חכי תראי שאני אבוא יא בת שרמוטה אני אראה אותך ברחוב אני אזיין אותך, אשכנזייה...". על הנאשם **נגזרו שלושה חודשי מאסר בפועל** במצטבר לתקופת מאסרו.

ו. ת"פ (חיפה) 38179-02-15 **מדינת ישראל נ' גנסי** (16.3.15) - אליו הפנתה ב"כ המאשימה, אינו מצוי במאגרים.

16. ב"כ הנאשם הפנה לפסקי-הדין הבאים:

א. רע"פ 101/05 **אביב בן יקיר נ' מדינת ישראל** (5.12.05) - המבקש הורשע בבית-משפט השלום באילת בעבירה של איומים, ובעבירה של זילות בית המשפט. הנאשם אמר לקצין המשטרה, "כי במידה וימשכו העבירות הפליליות נגדו מצד אלה שהשתלטו לו על הנכסים או מצד שוטרים, או מצד שופטים, יהא זה בלתי נמנע מבחינתו לא לפגוע במישהו, ובכלל זה שופט ממערכת המשפט" כל זאת תוך שהוא מציין כי יש לו גישה וביכולתו להגיע לנשק חם. כן אמר כי יעשה מה שיידרש, ובכלל זה אף להיכנס לדיון בבית-המשפט העליון ולסטור לנשיא ברק באמצע דיון". בית משפט השלום גזר עלי המבקש **מאסר על-תנאי, קנס וחתימה על התחייבות**. המבקש ערער על הכרעת-הדין לפני בית-המשפט המחוזי, אשר זיכה אותו מביצוע עבירה של זילות בית המשפט, אך הותיר על כנה את הרשעתו בעבירת איומים. בקשת רשות הערעור נדחתה על ידי בית המשפט העליון.

ב. רע"פ 6368/12 **מרדכי כהן נ' מדינת ישראל** (23.9.12) - המבקש הורשע בבית-משפט השלום בעבירה של זילות בית המשפט ונשפט **למאסר על תנאי, קנס בסך 2,000 ₪, פיקוח שירות המבחן למשך שנה והתחייבות**. בית-משפט המחוזי דחה את ערעוריהם ההדדיים של המבקש והמשיבה על הכרעת הדין ועל גזר הדין, וכן בקשת רשות ערעור - נדחתה.

17. ניתן, בנוסף, לעיין בפסקי הדין הבאים:

א. ע"פ (תל אביב) 7675/09 **אביגדור רענן נגד מדינת ישראל** (18.10.09), המערער הודה והורשע בעבירת איומים על שופטת בית משפט לנוער בכך שאגב דיון בעניינם של ילדיו הקטינים התפרץ לעבר השופטת ואמר לה "מי את בכלל שאת תוציאי לי את הילדים. את לא תשבי בכסא הזה יותר. מי את. אני אלחם בך, זבל". בנוסף אמר למאבטחים שהוציאו אותו "אני אשתמש בדרכים הכי קיצוניות, ובאשר לשופטת" "אני יודע איפה את גרה". **בית המשפט גזר על המערער ארבעה חודשי מאסר בפועל**. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה. בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון רע"פ 8656/09, מיום 29.10.09, נדחתה אף היא.

ב. ת"פ (כפר סבא) 1904-02-11 **מדינת ישראל נגד ימית לוביץ** (17.4.11), הנאשמת הודתה והורשעה בעבירת איומים נגד שופטת, בכך שבמהלך דיון בהארכת מעצרו של בעלה צעקה הנאשמת לעבר השופטת "אם יקרה משהו לבעלי אני אשב עליך". **נגזר חודש מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שרות ועונשים נלווים**.

ג. ת"פ (כפר סבא) 2427/07 **מדינת ישראל נגד לילך שוורץ** (28.1.10), הנאשמת הודתה והורשעה בעבירות איומים והטרדה טלפונית בכך שאיימה והטרידה את רשם ויו"ר ההוצאה לפועל בבית משפט השלום בראשל"צ. **הוטלו שישה חודשי מאסר על תנאי וצו**

מבחן למשך שנה.

ד. ת"פ (תל אביב) 3694/09 **מדינת ישראל נגד אמנון מורדוב** (31.1.11), הנאשם הורשע בעבירת איומים בכך שבמהלך דיון שהתקיים נגדו בבית המשפט לעניינים מקומיים א"ם על התובעת שנכחה באולם ועל השופט. העונש שנקבע - **שבעה חודשי מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.**

ה. ת"פ (רמלה) 38849-06-10 **מדינת ישראל נגד ציון אביטל** (3.4.13), הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירת איומים כלפי שופטת בית משפט השלום בירושלים. לאחר שהשופטת הקריאה את גזר דינו, קרע הנאשם את דפי הפרוטוקול ואמר לה "את תשלמי את המחיר" והוסיף "כל חי"ך אני ארדוף אותך". בית המשפט גזר עליו **שישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות, שישה חודשי מאסר על תנאי וקנס.**

ו. ת"פ (ראשון לציון) 30353-05-13 **מדינת ישראל נגד אילן עמר** (5.7.15), הנאשם הודה והורשע בעבירות איומים נגד שופט והתנהגות פרועה במקום ציבורי, ונשפט **לחמישה חודשי מאסר על תנאי וקנס.**

ז. ת"פ (חיפה) 14673-08-10 **מדינת ישראל נגד מוחמד עומר** (29.12.10), הנאשם הודה והורשע בכך שאיים על שופט שהורה על מעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים, בכך שבסיום הקראת ההחלטה צעק לעברו כי ידאג לשים לו מטען ברכבו. הנאשם נענש בשמונה חודשי מאסר בפועל ושמונה חודשי מאסר על תנאי.

18. **לאור המפורט לעיל, ובנסיבותיו של תיק זה, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין שישה חודשי מאסר בפועל.**

גזירת עונשו של הנאשם

19. הנאשם, בן 66, עסוק מזה שנים בניסיונות "להוציא את הצדק אל האור", ולהשמיע זעקתו.

הנאשם השמיע בניהול ההוכחות וכן בטיעוניו לעונש זעקה חוזרת, והוא רואה עצמו קורבן לעוול מתואם וקונספירטיבי. בשיא דבריו, זעק כי יהיה "איציק סעידיאן של מערכת המשפט", כשמדבריו משתמעת כוונה לפגוע בעצמו כזעקת מחאה. מדבריו של הנאשם נלמד כי הוא אינו עובד, סובל מקשיים בריאות, ומתמודד עם ניכור מפני בנו היחיד, אשר ניתק עמו קשר.

הנאשם ניהל אמנם הוכחות, ואולם זאת רק לשם בירור טענה משפטית אם מעשיו מהווים עבירת איומים. בעבירת זילות בית המשפט, הנאשם הודה מיד בהזדמנות הראשונה, אף חסך זמן שיפוטי בהסכמה לוותר על עדים.

הנאשם, למרות שהודה במיוחס לו, לא הביע חרטה, ואף הצהיר כי ימשיך להשמיע זעקתו בגנות העוול שלדבריו נעשה לו בהליכים המשפטיים, מטעם שופטים ועורכי דין.

גישתו המתנגדת של הנאשם התאפיינה בכך שלא הסכים להתייצב אצל הממונה על עבודות השירות, גם לאחר שהוסבר לו על ידי בית המשפט כי יתכן שעונשו ייגזר למאסר. הוא הצהיר בפניי כי הוא מעדיף להישלח למאסר בפועל.

לצד האמור - בהליך זה, הנאשם הפגין התנהגות מכבדת, ונמנע מהתבטאות מתריסה או חריגה. הנאשם התייצב לכל הדיונים, דיבר בתורו, לא פעם באופן סוער ונרגש, אך נמנע מפרובוקציה.

בפני גבר בן 66 ללא כל עבר פלילי. לדבריו הוא מתנדב ומסייע לאחרים, באירגונים ובעמותות שונות.

התביעה בקשה לגזור את דינו בתחתית המתחם העונשי שאליו טענה, ולהטיל על הנאשם מאסר בפועל, שניתן לריצוי בעבודות שירות, ואילו הסניגור ביקש להסתפק בעונש מאסר על תנאי. הסניגור אף טען כי יש להתחשב בתקופה הארוכה בה שהה הנאשם בתנאים מגבילים לאורך כל שעות היום. בנוסף, הוסכם כי בשל מצבו הכלכלי הקשה לא יידרש לשלם קנס.

החלטתי, לא בלי התלבטות, להימנע מהטלת מאסר בפועל על הנאשם. נסיבות אישיות חריגות של הנאשם שבפני, שכנעו כי יש להימנע משליחתו למאסר בבית הסוהר, וזאת חרף סירובו לבוא בפני הממונה על עבודות השירות, ולמרות בקשתו המתריסה לשלוח אותו למאסר כדי לעורר תהודה תקשורתית על סיפורו.

החלטתי לתת משקל ממשי לכך שמאז ביצוע העבירות, לפני קרוב לשנתיים, הנאשם לא חזר על התנהגות דומה. נגד הנאשם נוהל, במקביל לתיק פלילי זה, גם הליך מ"ת, שבו היה נתון במשך כשבוע במעצר, ובהמשך שוחרר למעצר בית, שהומר בהגבלות שונות, לרבות איסור כניסה לבית המשפט בחיפה. הנאשם כיבד את ההוראות המגבילות ולא הפר אותן. קיום תנאי השחרור הוכיח כי לנאשם כבוד לחוק, וכי הרתעה אישית יש בה לשפר התנהגותו, ולמנוע התנהגות דומה לזו שבגינה הורשע.

לאחר שבהליך זה הנאשם נעצר והואשם לראשונה בחייו, ואף הורשע בפלילים, לאחר שניתנה לו הזדמנות להשמיע את מלוא גרסתו - יש לקוות כי ענישה צופה פני עתיד, תהווה לו הרתעה ראויה להימנע מעבירות בעתיד.

סוף דבר

20. בוכח כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:

א. שישה חודשי מאסר על-תנאי, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור, במשך שלוש שנים מהיום, עבירת אימים כלפי עובדי ציבור או שופטים או עבירת זילות בית המשפט.

ב. הנאשם יתחייב להימנע, במהלך תקופה של שלוש שנים מהיום, מלעבור את העבירות בהן הורשע, ואם יפר ההתחייבות ישלם 10,000 ₪. **אם לא יתחייב יאסר ל - 21 ימים.**

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ד תשרי תשפ"ג, 19 אוקטובר 2022, בהעדר הצדדים.